

dilectioni inimici. Secundo modo comparat ex parte ei? quod est diligendi. et sic dilectio inimici premitur propter duo. Quia dilectionis inimici solus deus est causa et ratio. Sed dilectionis potest esse alia causa et ratio. supposito quod uterque propter deum diligatur. fortius ostendit esse dilectio que animam hominis ad remotiora diffundit ad dilectionem inimicorum sicut virtus ignis tanto ostendit esse perfectior quanto ad remotiora diffundit suum calorem. Tunc sicut videmus quod idem ignis in propinquiora fortius agit quam in remotiora. ita etiam ferventius diligit charitas coniunctos quam remotos. et quantum ad hoc dilectio amicorum secundum se considerata est ferventior et melior quam dilectio inimicorum. hec Thomas ad hoc dicit sanctus Thoma. q. iij. Veritum consistit ex hoc quod voluntas ad finem efficitur. et ideo si compemus actum talium dilectionis ad finem dilectio inimici magis est meritoria eo quod secundum hoc exigit maiorem conatum et fervorem circa finem quam dilectio amici sit magis intensa circa obiectum.

Dñica .xix. post trini. Sermo .j.

Ascendens iesus in naviculam transiit et venit in civitatem suam. Mat. ix. In omni terminata via est triplex progressus. videlicet a termino a quo exiit ut a domo vel civitate. deinde venit ad medium. et ultimo accessus ad terminum. Sic moraliter talis est in penitentia progressus. Divina enim mediante misericordia primo homo egreditur de peccato. et nisi misericordia medietur. exire de peccato homo nequaquam posset. Quia dicit dominus per prophetam Osee. xij. Perditio tua ex te. id est ex demerito tuo israel. tantum ex me auxilium tuum. Secundo per medium penitentia progressus de virtute in virtute. Et tertio consummatione penitentia agone pervenit ad eternam beatitudinis premium. Figura Exo. p. totum legis quod filii israel ducti a Moyse educti de egypto per viam rubri maris. et progressi sunt de loco ad locum per desertum ignis et nubis protectione tres dies. et ingressi sunt terram promissionis Josue eos ducente. Spirituali filii israel exeuntes de egypto sunt fideles recedentes a peccato. Nam egyptus interpretatur tenebre. quia peccatores involuti sunt tenebris. Sed divina luce illuminati cognoscunt periculum et fugiunt. Unde Gregorius in moralibus. Dei nos gratia divinitus illuminat. cuncta mentis pericula manifestat. Iohannes beatus dicitur quod ductu moysi inde sunt educti. Nam moyses famulus Dei ductus a domino retulit populo mandatum dei. Sic quilibet predicator dicit populo mandatum dei et pericula peccatorum. ut sic educat de tenebris vitiorum. et progressus in medium virtutum. ut sic ductu tandem veri Josue christi iesu intrabit in terram promissionis eterne. id est exeamus de tenebris vitiorum et ascendamus in navem patrie ut possimus venire in civitatem nostram vicem eternam patriam. Ad quod homo

tatur Verum in summo quodam. Fugite inquit de medio babilonis. et salvate animas vestras ut possitis de preterito agere penitentiam. et in presentem obtinere gratiam. et in futuro gloria fiducialiter preestolari. Et hoc ad sensum mysticum dicitur verba passumpta exemplo christi ascendere debemus in navem penitentiae. et navigare in civitatem celestis patrie. In verbis allegatis tria iubemur. Primo navem subtrahere. ibi. Ascendit. Secundo mare transire. ibi. Transiit. Tertio ad patriam festinare. ibi. Et venit in civitatem. De primo et secundo est sciendum per sensum moralem. per mare quod est transirendum significat presentis mundi ut dicitur est s. f. xij. b. Per navem in qua mare istud est navigandum significatur consideratio mundi. Navis illa composita est ex lignis. quia quicquid considerare debemus si mare huius mundi sine labe transire affectam. Primum est mundi vanitas. Quia Ecclesiastes. j. In mundo est vanitas vanitatum et omnia vanitas. Iohannes dicit Salomone Sapientia. v. Transierunt haec omnia velut umbra. unde presentis vita comparat umbrae propter tria propter luminis indigentiam. quia umbra est lumen diminutum. Iste modo in isto mundo aut vita licet sit aliquale lumen cognitionis naturalis et etiam si dei de deo. ista tamen non est umbra respectu illius cognitionis. et scientia quam in patria habituri sunt. ista tamen umbra fidei et noticia scripturarum tamen est virtus quod purgat mentem ab infirmitate. id est a vitiis et a peccatis. In cuius figura legitur Actuum. v. quod umbra petri quod interpretatur cognoscens sanavit infirmos. Virtute etiam umbrae christi spiritualiter concipimus sic fecit etiam beata virgo Maria carnaliter Luc. j. Spiritus sanctus superveniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi. Secundo vita presentis comparat umbrae propter frigoris assistentiam. Est enim locus magis frigidus in umbra quam extra. Iste modo in presenti seculo et vita est frigiditas peccati et defectus ignis et calor charitatis. Et sicut umbrae sunt longiores versus vespam quam in meridie. ita delicti et peccati umbrae spiritus plongetur. et defectus charitatis cordium humanorum virtus sine mundi augebitur. Quia superabundavit iniquitas. et refrigescet charitas multorum Matth. xxij. Et Hieremias. vj. dicitur. Evobis quia declinabit dies. et longiores facte sunt umbrae vespis. Tertio umbra est apparatus corporis et non essentia. et ideo in presenti vita aut mundo est apparatus sollicitudinis in divitiis. dignitatibus et honoribus et non essentia. permittunt satietatem et afferunt egestatem. permittunt beatitudinem et afferunt sollicitudinem. et ideo mentium iste umbrae ut nos fallat. Ecclesiastes. xxij. Quasi quod apprehendit umbra et plebs veterum sic est qui attendit ad diversa mendacia. Et si cut videmus quoniam homo habet solem per oculos et ante faciem suam. proficit tunc umbram suam a tergo. Quia autem habet solem a tergo tunc habet umbram suam ante se et coram oculis suis ita quod umbra

sol non patunt se ex vna pte. **I**sto modo est moraliter de dilectionibus huius mundi aut vite que sunt quasi vmbra et de sole iusticie qui est christus. **N**am ille qui habet solē corā oculis suis presentē illuminantem p fidem et inflamātem p amorem. talis indubitanter projicit vmbra a tergo. qz respuit et ptenit et parupedit illecebras huius vite. **S**ed certe hoies mundani qui christū tradiderunt obliuioni et christū piecerunt retrosum. habēt vmbra istas i cōspectu et quāto christ⁹ magis distat et elongat ab eis tanto eis vmbra vanitatis mūdane maior apparet cū nihil sit. **C**ausa autē quare luna eclypsat in vitate ē. quia intrat vmbra terre. **I**do nunq̄ de eclypsa f̄ apparenter tm̄. **S**ic hoies qui seruientes mūdo imergūt se vanitati mundane necessario priuant lumine gr̄e frequēter p peccm̄ mortale. **J**ob. iij. **O**bscurēt eū tenebre et vmbra mortis. **J**ob hortat Amb. **A**uertam⁹ inquit oculos nros a vanitatib⁹ ne qd̄ oculus videat anim⁹ cōcupiscat. **S**cōm ē mūdi labilitas. de qua **S**apient. ij. **E**xiguū est et cuz tedio temp⁹ vite nre. **I**n quo vbo vt dicit **R**obert⁹ **H**olc. sup lib **S**apient. lec. xiiij. describit vita humana a trib⁹. vtz a breuitate sue duratio / nis cum dicit. **E**xiguū. **A** penalitate grauis afflictionis. ibi. cū tedio. **A** labilitate cōtinue mutationis. ibi tps vite nre. **P**rimū habetur **S**apient. ix. **H**ō infirm⁹ exigui tps. fm̄ **J**ob. ix. qui dicit. **T**edet aiā meā vite mee. **T**ertium **E**ccl. xvij. **D**e mane vsq̄ ad vespam immutabit tps. **Q**uo ad p̄mū patet infirmitas hoim mūdanozū p̄siliētū longitudine nō obstante breuitate. **Q**uo ad scōm patet fatuitas diligentū amaritudinē nō obstante penalitate. **Q**uo ad tertiuū etiā patet fatuitas differentū mozum rectitudine nō obstante tps instabilitate. **E**t de summa stulticia est in iuuetute tps p̄ns expendere in peccatis. et de tempe futuro qd̄ nō est nrm̄ sperare vel spem h̄re. **J**ō signāter dicit **E**ccl. vij. **N**e impie agas multū. et nolice stultus ne moriar in tpe nō tuo. **S**ed hortatur ap̄lus ad **Gal. vj.** **D**uz tps habem⁹ ope remur bonū ad om̄es. senes. debiles et impotētes nō habēt tps cū nō sunt sui cōpotes. mor / tui trāsierūt temp⁹ suū. **E**t ideo nec senect⁹ nec morib⁹ nec expectāda sunt ad bñ viuendū. sed statim est incipiendū cuz temp⁹ nostrū sit. **Q**z dicit poeta. **V**ita breuis casusq̄ leuis nec spes redeundi. **Q**uāta feres hinc. tāta feras. sit cura parandi. **P**lura feras vt plura feras ne te deseruisse. **P**eniteat. dū nil valeat iam penitus. **S**z qd̄ plangendū ē multi inueniunt et cōmuniter oēs de quozū quolibet verificat illd̄ **J**ob. xxxiij. **D**edit dñs tps penitēdi. et ip̄e ab unī eo in supbiam. **E**t h̄ cōquerif p̄s. **T**ps faciendi dñe. dissipauerūt legē tuā. **J**ō tales la /

bunt cū mūdo labili. **I**ux illud **G**reg. **M**ū-
 dus quē am am⁹ fugit et labimur cū ip̄m sequi
 mur. **S**ed quia labentē retinere nō possumus
 cū ip̄so submergimur quē tenem⁹. **T**ertiuū est
 mūdi vilitas. **Q**uia om̄e qd̄ ē in mūdo aut ē
 cōcupiscētia oculozū aut carnis aut superbia
 vite. **J**ob. ij. **J**ō dicit **B**ern. **M**ūd⁹ cur dili-
 gitur in q̄ est malicie plurimū. sapie modicum
 vbi om̄ia vitiosa. om̄ia lubrica. vita op̄ta te-
 nebris et obsessa laqueis. vbi piclitanē anime
 et corpa affligunt. vbi nihil nisi vanitas et af-
 flicto sp̄s. **Q**uartū est mūdi mutabilitas. qz
 de mūdo dicit p̄s. **M**utabis eos et mutabun-
 tur. **S**unt em̄ fm̄ naturales quatuor mutatio-
 nis species. vtz ad subam qualitātē et quanti-
 tatem et vbi. **A**d substantiā dicit de genere et
 corde. ad qualitātē dicit alteratio. ad quāti-
 tem augmētū et diminutio seu detrimentum.
Ad vbi dicit sursum et deorsum. antrosūm et
 retrosum et sinistrosum. **M**oraliter loquen-
 do has mutationes cōtinet mūdos iste. **P**ri-
 ma mutatio ē ad substātiā quia de natiuitate
 ad mortem que dicit de genere et corde. s. nasci
 et mori. **Q**z **J**ob. xiiij. **H**ō nat⁹ de muliere bre-
 ui viuēs tempe. **G**losa. tanq̄ de re fragili dicit
 tur breui viuēs tpe. quia aliqua animalia vt
 aues naturali cursu viuūt diuti⁹. **S**cōda est al-
 ternatio. quia alternat hō mille modis in pre-
 senti mūdo aut vita. quia h̄ replet multū mise-
 rias. vt dicit **J**ob vbi supra. vtz nūc calore. in-
 terdum frigore. fame. siti. et infirmitatib⁹. **P**ro-
 pter qd̄ dicit **B**ern. in medi. g. vita p̄sens ē
 laboriosa et lachrymosa. vita corruptibilis et
 amaritudine plena. hanc homines tumidant.
 dolores extermināt. ardores exiccāt. aera mor-
 bidant. esce inflant. ieiunia macerant. ioca sol-
 uunt. tristicie cōsumūt. sollicitudo coartat. se-
 curitas ebetat. senectus incuruat. infirmitas
 frāgit. et mors dep̄mit. **H**ec **B**ern. **T**ertia mu-
 tatio est ad quātitātē. et h̄ respicit diuitias mū-
 di que augmentant et diminuunt sepe fm̄ re-
 solutiones fortune. de hoc quidam **P**hs. **S**i
 inq̄t volum⁹ dicere vitatē nō pp̄ria sed mutu-
 ata vocare possumus que habemus. quia om̄-
 nes cum in rota fortune volubili volitem⁹ de
 diuitijs sepe in paup̄tatem mergimur impro-
 uisi. **Q**uarta mutatio ē ad vbi vtz sursum et de-
 orsum. **H**ec mutatio respicit ad mūdi p̄tates.
Videmus em̄ qd̄ primatū tenebāt in mundo
 subito deiciunt in miserā. **E**t qui in dextera
 florebant p̄ potentiā cadunt p̄ tristiciā ad sini-
 strā. **J**ō dicit **C**ryf. sup **M**at. v. **S**emp gran-
 dis p̄tās maiori timori supiecta ē **E**t in paup̄e
Henrico lib. iij. dicit p̄hia. **P**romouet in istos
 fortuna volubilis. vt quos scandere facit p̄ci-
 pites ad ima vocet. **N**ā quior ruit turri tume-
 facta. i. alta ruina. **E**t graui⁹ pulsat alta cyp̄l-
 ii 2

sus humi. Et ponit sibi exemplū de alexandro di
 cēs. Hōne feror macedo pteat ab hoste tyrā
 nno. Corde venenat inf amica perit. De hac
 venatiōe habet pleni in historia alexandri qñ
 in fine vbi legit q erat ex pncipib ei qdā no
 mine Antipater habēs duos filios Cassandru
 et Iolū. quorū Iolū pincerna erat regis. Sic
 Antipater absente alexandro multa cōtra euz
 moliebat. Cū aut moraret alexander babylo
 nie. misit Antipater ad maleficū quendā. egitq
 cū eo vt daret sibi venenosam potationē siue
 potionē. vt nō eēt yas qd illā sustineret. Fecit
 q cantarellā ferreā. et misit potionē in eā danf
 q filio suo Cassandro direxit eum in seruitto
 Alexandri. pncipiens vt loqueretur fratri suo
 Iolo quaten potione illā daret alexandro. Ac
 cidit aut illo tpe vt pcuteret Alexander Iolū
 in caput nō habentē caput. In dolore cōmo
 tus iuuenis accepit potione grato animo. Cū
 aut sedisset alexander in cōuiuio cū pncipibus
 ac militib suis. cepit locūdari ac locūdus eē
 vltra modū. In medio aut cōuiuū cū ampli
 letaret. multa ad cōuiuas loqueret. subito
 potū sibi dare iubet. Iolus aut infector tanti
 mali ei porrexit venenū. Qui cū bibisset sbito
 exclamauit voce magna qñ aliq misisset in ie
 cur ei lanceā. Paululū aut cōtinēs se et suffe
 rens se surrexit a cōuiuio. rogans pncipes ac
 milites sedere et comedere et bibēdo letari. Il
 li vō turbati vnaniter surrexerūt a mēsa stete
 runtq forinsec vt viderūt cuentū rei. Alexā
 der aut volēs vomere quesuit pennā vt mit
 teret in guttur ad vomitū puocandū. Iolū ve
 ro supradict pincerna alexandri inueniēs pen
 nam liniuit eā veneno et porrexit ei. Quā cuz
 ille in guttur mitteret. magis ac magi vzebat
 eū venenū. Et sic tandē mortu ē anno vite ei
 tricesimotertio. regni vero duodecimo. Ecce
 qui nup flozebat p potentiā qliter cecidit i mi
 seriā. Iō dicit Petr blefensis. Fallax qdē est
 mund iste quē sequit finis dubi. exit horri
 bilis. iudex terribilis. et pena miserabil. Quin
 tum ē mundi feditas. Propē qd dicit Esa. liij.
 Recedite recedite pollutum mundū nolite tā
 gere. Et bis dic recedite. quia eū corde et cor
 pore fugere debem. Iux illd. j. Petri. v. Fu
 gientes inquit eā q in mūdo est corruptionem
 Quare aut mūd sit fugiend ondit Aug. di
 cēs. Si delectat te mūd semp eris imūdus.
 ergo habitet in te qui mūdet. et eris mūd. Si
 aut nō delectat te mūd nō eris imūd. et si es
 mūd. nō pmanebis in mūdo ad min mortali
 ter. Ne audies illud Jobis. In pctis nati est
 et in pctis moriemini. Ecce habes qnq consi
 deratiōes. ex qb velut ex qnq asserib nauis
 ista cōponit. Et sicut nouit dilectio vfa. q qñ
 bet nauis hz anchorā et funes p qs teneatur.

Per anchorā moraliter significat spes mūdā
 norū. de qua Salomon Sap. v. Spes impij
 quasi lanugo que a vento tollit. et tanq spuma
 gracilis q a pcella dispgit et dispdit. et tanq
 fumus q a vento diffusus ē et tanq memoria
 hospitis vni diei ptereuntis. Est eni primo
 spes impiorū. i. pspertitas in qua sperat simi
 lis lanugini que a vento tollit. Est aut lango
 illud quod stat sup caput quarūdā herbaruz
 flore deficcato. et habz similitudinē aliquo mo
 do ad lanam. ideo vocat lanugo. Et h qñ est
 sicca statim ad ventū modicū tollit. et relinqt
 extremitatem herbe qñ caput rasum. Secun
 do spes impiorū mūdanozū est tanq spuma q
 cillis que a pcellis dispgit. Et spuma fm vi
 tonem dicit a spuo. is. qz spuit et extra proici
 tur. Est aut sordes vndarū et generat ex colli
 sione aquarū ad inuicem. et supficie aque faci
 le dispgit a pcella. Tertio similis ē fumio qui
 statim a vento dissoluif. Fumus eni qto am
 plius ascendit tanto magis deficit. et qto ma
 gis diffundit et dilatat tanto citi dissipat. Sic
 est de spe mūdanozū. quia fm ps. deficiet quē
 admodū fum deficit. Quarto spes impiorū
 id ē. pspertitas in qua sperat ē tanq memoria
 hospitis vni diei ptereuntis. Hospes eni qui
 tm vno die manet i domo et statim recedit. cito
 tradit obliuioni apud illos q eū recepunt. sic
 est de pspertitate mūdanozū. Hz funes mora
 liter sunt tres. Primū ē dilectio diuitiarum. et
 hec causat in mētib mūdanozū sterilitatē. dis
 solubilitatem et grauitatē. Primo igit ad mo
 dum arene causat sterilitatē p quā impediun
 tur ne libere fructū faciant elemosynarum. in
 xtra illud Ecēs. v. Qui amat diuitias fructuz
 nō capit ex eis. Quare quia sterilitas manet te
 ste Hier. xxij. Scribe virū istuz sterilē q suis
 diuitijs non pperabil. Secūdo deornat amor
 diuitiarū causat in homie dissolubilitatē. Sic
 lapides in arena sunt in se diuisi si nō sunt co
 agulati p coherentiā. Ita in amatores pecu
 nie et diuitiarū semp ē diuisio. discordia et liti
 gium. vt patet pncipalif in pastores abraam
 et Loth Gen. xij. Tertio causat in eis graui
 tatem que est appetit tendendi deorsum. sub
 trahit aut mentē a celestib et facit eā inherere
 caducis. Quia et h cōquerit Bern. Pecū inqt
 q paucos inuenim q a diuitiarum laqueis li
 berari exultēt. q multos q dolēt qz his modifi
 cū irriterit. et adhuc qñtū possunt inuoluere se
 nitunt. Secūdo funis ē delectatio pctoz. Hē fu
 nis nō manēs. qz trāseūte delectatiōe pctm so
 lum manet. Hē eni de symea q fugiens vena
 torē qñ habet fetū illū quē magis diligit apre
 hendit in brachia et fugit et aliū dimittit. ille
 vō dimissus insilit in matrē sedens in collo ei
 et velit nolit venatore fortiter psequēte symea

fatigat. fatigata vero fetu magis dilectum et charissimum proicit. Alius vero de quo non curauit velit nolit insistit donec tam mater quam ples capiat. Et isto modo peccatum et delectationem tanquam duos filios habet quilibet peccator. delectationem diligit. peccatum odit. **H**ors est venator que continue insequitur peccatorem sicut testatur moral. Nam quocumque ingrederis sequitur mors corporis vmbra. ergo homo sperans se cum delectatione euadere illam inter brachia. id est inter intellectum et affectum portat. Sed inceptibiliter peccatur a tergo se collocat. et misericordiam non dimittit donec mors vel diabolus eum capiat. et vitruque astringat. De hoc pulchre loquitur **Bernardus** in libro de contemptu mundi de anima peccatoris. **B**u inquit libenter ac iocundissime viuit in ista vita. denique se victuraz arbitrat ac multa in longa tempa disponit agenda. subito rapit in mortem et improuise auferit a corpore. verumtamen cum magno metu magnisque doloribus separet. Veniunt enim angeli assumere illam ut producat illam ante tribunal iudicis metuendi. Et tunc illa memorans opera sua mala que gessit. die ac nocte tremescit et querit illa fugere induciasque petere. dicens. Date mihi vniuersi hore spatium. Tunc vero loquentia simul opera respondebunt et dicent. Tu nos fecisti. opera tua sumus. non te deseremus sed semper tecum etiam pergemus ad iudicium. Ecce quod peccatum tanquam filius quem odit peccator in morte fugiente eo in ipsum insilit. Et subdit **Bernardus** de persecutione demonum. Demones inquit horribili vultu atque terribili aspectu eam terrebunt. ingenti eam furore persequuntur et comprehendunt eam terribiliter volentes retinere et possidere nisi sit ei eripiat. Tunc anima iuueniens oculos clausos et os altioris corporis sensus per quos egredi solebat et delectari in his exterioribus reuertit ad se et videns se solam et nudam ingenti horrore concussam desperatione deficiet in se et cadat sub se. quia amore mundi et carnis voluptate dei amorem reliquerat relinquit a deo miseram in hora tante necessitatis atque demonibus traditur in inferno cruciata aut terreda. **B**er. Tertio est ambitio honorum. Dicit enim **Aristoteles** vii. eth. quod omnes appetunt honorem. et sic interdum plerumque appetunt mali honorem quam boni. quod tamen est inconueniens. quia sola virtus facit hominem dignum honore. Nullus enim prauus existens est dignus honore. quia virtutis primus est honor. et attribuitur bonis secundum **Aristoteles** iiii. eth. c. iiii. In cuius figura narrat **Augustinus** lib. v. de ciui. dei. c. xlii. quod romani antiquitus virtutem et honorem sic deos coluerunt quibus duas edes siue duo templa statuerunt. sic ad se inuicem ordinata et coniuncta quod nullus possit intrare in templum honoris nisi prius templum virtutis intraret. in huiusmodi signum quod apud eos nullus reportaret honorem nisi illum antea per virtutem meruisset. Et ideo dicit **Aristoteles** iiii. eth. c. v. Secu-

ritatem solus bonus honorandus est. Et ibidem dicit quod virtuti perfecte est condignus honor. Et apostolus ad **Roma**. ii. Honor et pax operanti bono. Et quis honor debeatur virtuti sicut primus quoddam sufficiens. nihilominus tamen honor derogatur virtuti dum mentem honorati nititur in superbia eleuare. Et ideo ad istam pestem rationabiliter euitandam legitur in gestis romanorum quod triumphatori triplici honore exhibito ut dictum est f. xc. **A**. ne tantum honoribus sublimatur obliuisceret sui. triplicem molestiam sustinere debuit illa die. Una erat quod ponebatur vna cum eo in curru quedam persona fuit conditionis aut vilis. ut daretur cuiuslibet intelligi quod tunc vilis conditionis esset veniendi ad tale honorem si probitate aut virtute se dignificare valeret. Secunda molestia erat quod ille super eum per vices sedentem in curru colaphizabat dicens. Connotos. id est nosce teipsum. et noli de honore tibi exhibito supbire. Tertia molestia erat quod illa die licebat dicere cuiuslibet impune obprobria in vitio. **I**n **Julio** cesare reuertenti post multas victricias fuerunt grauissime contumelie dicte nulla penitus ultione sequente. quod d. **Eccl.** xj. In vestitu ne gloriaris vniuersi et in die honoris tui non extollaris. Est enim notandum. quod quis honor mundi non est appetendus. Quia dicit **Crisostomus**. Qui desiderat primatum in mundo inuenit confusionem in celo. Et metrista dicit. Plurimum solet hominum peruertere mores. **A**lii euertunt femina. sensus et honores. Est tamen honor platus et principibus exhibendus. Dicit enim **Aristoteles** v. eth. c. vii. quod quilibet tenetur ei dare mercedem quam pro se laborat. Sed platus vel princeps laborat pro tota multitudine ergo data est ei merces a tota multitudine. Hec autem merces est honor et gloria. iuxta illud. **I. Petri**. ii. Regem honorificate. Et concordat **apostolus**. **I. Timotheo**. v. Qui bene sunt presbyteri duplici honore digni sunt. maxime qui laborant in verbo et doctrina. Et dicitur glo. duplici honore. ut videlicet eis obediant et exteriora ministrent. Et iste dicitur honor subiectionis et obedientie. Et non solum honor exhibendus est platis et principibus. sed etiam omnibus hominibus. iuxta illud. **I. Petri**. ii. Omnes honorate fratritatem etc. Et **Rom.** xii. honore inuicem prouenientes. His igitur habitis et visis quod libet nauem huiusmodi considerationis poterit ascendere aut intrare. Primo considerando mundi vanitatem. quod litem omnis vanitas tanquam umbra euahescit. Secundo eiusmodi labilitate quod cito deficit. et homo tempore penitentiae perdit. Tertio eiusmodi vilitate considerare debet. quod in mundo nihil aliud nisi peccatum existit. Quarto in mundo mutabilitatem. et quanto eiusmodi feditatem etc. et sic mare furibundum huiusmodi poterit transfricare. et ad celestem patriam prouenire aut nauigare. Ad quod producat etc.

De eadem dominica. Sermo secundus.